

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: R. Z., narozený X, státní příslušnost X, t.č. bytem P.,
zastoupený: JUDr. Pavel Roubal, advokát se sídlem Otýlie
Beníškové 1664/14, 301 00 Plzeň,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem
Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 13.11.2020 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.10.2020 č.j.
OAM-445/ZA-ZA11-VL16-2020,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 13.11.2020 doručenou soudu prostřednictvím datové schránky dne 15.11.2020 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 19.10.2020 č.j. OAM-445/ZA-ZA11-VL16-2020, kterým bylo rozhodnuto o jeho žádosti tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**), zamítá jako zjevně nedůvodná.

2. V žalobě mimo jiné žalobce nesouhlasil ze závěry napadeného rozhodnutí, když zejména nerozumí českému jazyku a není si vědom toho, že by mu byla veškerá poučení přetlumočena do jazyka, který ovládá (X, X), respektive byl přetlumočen záznam toho, co uvedl a co bylo pak následně zaprotokolováno, přetlumočeno, resp. muselo dojít k nepřesnostem, když žalobce uváděl i jiné důvody, než pouhé problémy s vrácením půjčky. V tomto směru pak správní orgán neúplně a nepřesně zanesl odpovědi a vyjádření žalobce do spisu. Jedna věc je poučení žalobce o jeho právech, jiná věc je pak věrné zachycení toho, co žadatel o azyl skutečně uvedl. Když žalobce neovládá český jazyk, tak nemůže zkontrolovat, co správní orgán (protokolující) do spisu zanesl a žalobce tak zřejmě stvrdil i údaje, které nesouhlasí. Pak až z napadeného rozhodnutí zjistil, že správní orgán vůbec nehodnotil jeho tvrzení ohledně pronásledování a nátlak činěný pro jeho politické názory a názory k politické situaci v zemi. Správní orgán tak vůbec nezhodnotil veškeré jím uváděné důvody pro udělení mezinárodní ochrany a neposoudil veškeré jím uvedené skutečnosti. Žalobce proto na doplnění namítal, že byl pronásledován pro své politické názory, související s názory na schválení anexe X, což je záležitost pro občany X velmi citlivá a společnost zcela rozdělující. Vede až k násilí proti skupinám obyvatel. To lze snad považovat za notorietu, ostatně i samotný správní orgán v napadeném rozhodnutí konstatoval nedostatečnou kontrolu nad územím X, X a X oblasti, kontrolované X X, po proběhnutí anexi X. Uvedené názory žalobce, nepřijímané na X právě z důvodu anexe X území, mu pak brání v návratu na X. Z uvedeného důvodu je přesvědčen, že správní orgán nezkoumal veškeré důvody, které umožňují žalobci přiznání mezinárodní ochrany dle § 12 zákona o azylu, když azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Žalobce je přesvědčen, že vůči němu byl vykonáván nátlak pro jeho názory, čímž se cítí být pronásledován z důvodu zastávání určitých politických názorů či postojů, když tyto názory vyjadřoval. Dále namítal, že rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné pro nedostatečné zanesení důvodů ve spise, které žalobce uváděl jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen **ČR**), což v dané fázi řízení nelze zhojit, na to navazuje tedy nutně i absence řádného zdůvodnění, které by se vypořádávalo s důvody uváděnými žalobcem, když částí z nich se správní orgán vůbec nezabýval, proto nezbyvá než napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.
3. **Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 19.10.2020 č.j. OAM-445/ZA-ZA11-VL16-2020** bylo rozhodnuto o žádosti žalobce tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 2 zákona o azylu zamítá jako zjevně nedůvodná. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že dne 16.7.2020 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Dne 30.7.2020 poskytl žalobce údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR a konkrétně sdělil, že se jmenuje X X, žádá jiná jména ani příjmení v minulosti nepoužíval ani nepoužívá. Narodil se dne X v obci X v X oblasti na X, je státním příslušníkem X, X národnosti. Ke svému náboženskému přesvědčení uvedl, že

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

vyznává pravoslavné křesťanství. Je schopen se dorozumět v X a X jazyce. Ohledně svého politického přesvědčení uvedl, že nikdy nebyl členem žádné politické strany a ani se politicky nikdy neangažoval; je svobodný bezdětný. Místo trvalého bydliště ve vlasti má vedeno na adrese v obci X, ul. X, X oblast. Ke své cestě do ČR uvedl, že nejdříve z X cestoval dne 9.1.2020 do Polska, ale neměl pozvání, tak jej vrátili zpět. O den později vyjel mikrobusem přes Slovensko do ČR, a to bezvízově na základě biometrického cestovního pasu. Za den vstupu do ČR označil den 10.1.2020. K předchozím pobytům ve státech Evropské unie (dále jen EU) žalobce zmínil tři pobyty v Polsku v roce 2019, kdy tam dle něj byl jednou na návštěvě tety a dva krát pracovně. Žádná víza či povolení k pobytu v jiných státech neměl. Ke svému zdravotnímu stavu prohlásil, že je zcela zdravý. Jedná se o jeho první žádost. K odůvodnění své žádosti o udělení mezinárodní ochrany sdělil, že chce v ČR zůstat, protože na X má osobní problém, neboť mu vyhrožují kvůli půjčce peněz na podnikání, kterou celou nevrátil a tak následně odjel do ČR. Jiné důvody dle něj nemá.

V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jsou obavy z věřitelů, kterým nevrátil plnou výši půjčky. Žalovaný konstatoval, že žalobce je státním příslušníkem X, přičemž v souladu s § 2 vyhlášky ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb. ze dne 3. prosince 2015, kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců (dále jen **prováděcí vyhláška**), ČR považuje X za tzv. bezpečnou zemi původu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Na X obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení či trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu a jeho občané nebo osoby bez státního občanství ho neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a zákona o azylu. X rovněž ratifikovala a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků a umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.

Žalobce má trvalý pobyt veden v obci X v X oblasti, ve své vlasti nikdy neměl žádné problémy se státními orgány své země, nebyl politicky aktivní a za jediný důvod mu objektivně bránící v návratu do vlasti označil osobní problémy spojené s podnikatelskými aktivitami a dluhy. Správní orgán konstatoval, že případné problémy se soukromými osobami nepovažuje za azylově relevantní, neboť nejsou z důvodu žadatelovy rasy, pohlaví, náboženství, národnosti apod. a rovněž, že by případné problémy žadatele mohly nastat ze strany soukromých osob, nikoli státních institucí, přitom souvisí se zjevnou snahou se nezákonným způsobem na úkor jmenovaného obohatit skrze úroky. Správní orgán tak považuje žadatelem prezentované potíže na X za azylově irelevantní, a plně řešitelné za pomoci X právního řádu. Žalobce v případě možných problémů má dostatek ochranných prostředků země svého původu, kdy se může jak obrátit na policii, tak využít pomoci Úřadu ombudsmana, který v zemi působí.

Žalovaný shledal na základě výše uvedených informací o politické situaci a stavu dodržování lidských práv na X a na základě výpovědi žalobce, že v jeho případě lze X považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu. Žalobce přitom neprokázal, že v jeho případě nelze X za takovou zemi považovat, má tedy v případě jakýchkoliv problémů v zemi jeho původu možnost využít ochrany kompetentních orgánů vlasti. Žalovaný tedy shledal naplnění podmínek ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu, a žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

4. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 1.12.2020** mimo jiné popřel oprávněnost podané žaloby a nesouhlasil s ní, neboť neshledal, že by byly naplněny důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Správní orgán trval na tom, že se žádostí žalobce odpovědně zabýval a posoudil ji řádným procesním způsobem v rozsahu odpovídajícímu aplikaci ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu, tedy ve vazbě na skutečnost, že ČR považuje X za bezpečnou zemi původu podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu a žalobce neprokázal, že v jeho případě X vůči němu nelze považovat za bezpečnou zemi původu. V průběhu řízení před správním orgánem je v případě žalobce zřejmé, že svoji vlast neopustil na základě žádného z relevantních důvodů ve smyslu zákona o azylu a ani jeho obavy z návratu na X nelze považovat za opodstatněné ve smyslu ustanovení § 12 a § 14a zákona o azylu. Především bylo zjištěno, že X (s výjimkou poloostrova X a částí X a X oblasti pod kontrolou X separatistů) splňuje základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu (§ 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu), a byla proto zařazena na seznam zemí, které ČR považuje za bezpečné země původu - viz § 2 bod 24 prováděcí vyhlášky. Z výpovědi žalobce v rámci správního řízení o jeho azylové žádosti a ani z obsahu podané žaloby nebylo zjištěno, že by v jeho případě tento předpoklad neplatil. V této souvislosti je třeba připomenout, že je to právě žalobce (nikoliv žalovaný), který musí vyvrátit, že v jeho případě nelze X považovat vůči němu za bezpečnou zemi původu; tuto (vyvratitelnou) domněnku však žalobce nevyvrátil. Žalobce v průběhu správního řízení a ani v samotné žalobě neprokázal, že by návrat na X nebyl pro něho bezpečný ve smyslu důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejích forem. V žalobě žalobce uvedl, že má strach z věřitelů, u kterých si půjčil 120 000 hřiven, neboť chtěl začít podnikat a v pohovoru dne 30.7.2020 uvedl, že peníze věřitelům uhradil, ale oni po něm přesto chtěli zaplatit částku ve stejné výši ještě jednou a následně mu kvůli tomu vyhrožovali. Žalobce se v případě návratu na X obává toho, že by ho tito neznámí lidé, kterým dluží peníze, zabili.

K námitce žalobce, že nerozumí českému jazyku, žalovaný uvedl, že během poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu i v případě pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany konaných dne 30.7.2020 byla přítomna tlumočnice X jazyka paní X X. Žalobci byla dána možnost, aby mu byl celý pohovor, tj. všechny otázky i odpovědi, zpětně přetlumočen v X X za účelem kontroly, ale žalobce této možnosti nevyužil. Dne 7.10.2020 měl žalobce možnost seznámit se s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, kdy byl u správního úkonu přítomen tlumočník pan X X. Žalobce během správního úkonu nevyslovil žádné námitky a pouze uvedl, že se v ČR cítí dobře a v bezpečí. Žalovaný dále odkázal na spisový materiál, ze kterého je patrné, že z jeho strany nedošlo k pochybení, neboť žalobce byl řádně poučen v jazyce, kterému rozumí a vše stvrdil svým podpisem. Co se týká námitky žalobce, že žalovaný neposoudil všechny důvody, které ho vedly k podání žádosti o mezinárodní ochranu, zejména týkající se jeho pronásledování a nátlaku v zemi původu, kterému čelil kvůli jeho politickým názorům a názorům k politické situaci v zemi souvisejícím se schválením anexe X, žalovaný uvedl, že se během pohovoru konaného dne 30.7.2020 žalobce ptal, zda měl v zemi původu problémy, které se týkaly jeho rasy, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení, ale žalobce uvedl, že tomu tak není. Žalovaný se rovněž zeptal, zda žalobce uvedl všechny důvody, pro které opustil vlast, ale opět mu žalobce odpověděl, že ano, tudíž uvedl veškeré důvody a nic jiného dále správnímu orgánu

nesdělil a ani tak neučinil během správního řízení do dne vydání rozhodnutí. K bezpečnostní situaci na X žalovaný dále uvedl, že současná situace na hranicích X s X X, včetně hranic s X okupovaným poloostrovem X, zůstává zcela stabilní a bez hlášených bezpečnostních incidentů. Válečný stav, vyhlášený X úřady v 10 oblastech sousedících s X X a jí kontrolovanými dalšími územími na konci listopadu 2018, po incidentu v X, nevedl k žádné eskalaci či územnímu rozšíření konfliktu a skončil k 26.12.2018. Žalovaný podotkl, že obě tyto oblasti jsou pod kontrolou X ústřední vlády. Navíc žalobce pochází z obce X v X oblasti, která je od X poloostrova značně vzdálena a tato oblast je pod kontrolou X ústřední vlády. O X poloostrově se žalobce zmiňuje až v příložené žalobě, kdy během správního řízení žalobce neuvedl žádnou spojitost s tímto místem, která by se týkala jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Uvedené informace v žalobě tak považoval žalovaný za účelově uvedené. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl jako nedůvodnou.

5. **Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 19.10.2020 i ve vyjádření žalovaného ze dne 1.12.2020 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 19.10.2020 žalobci předáno dne 6.11.2020.
6. **Podáním ze dne 21.12.2020** zástupce žalobce soudu sdělil, že žalobce nesouhlasí s tím, aby soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání.
7. Následně **podáním ze dne 29.4.2021** zástupce žalobce soudu sdělil, že žalobce souhlasí s tím, aby soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání.
8. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Podle **§ 78 odst. 7 s.ř.s.** soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
9. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů shora uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 19.10.2020, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle **§ 51 odst. 1 s.ř.s.**, jelikož žalobce ani žalovaný nařízení jednání nepožadovali.
10. Dle **§ 16 odst. 2 zákona o azylu** jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
11. Podle **§ 16 odst. 3 zákona o azylu** jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

12. Dle **§ 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu** pro účely tohoto zákona se rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
 1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a,
 3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a
 4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
13. Podle **§ 2 bod 24 prováděcí vyhlášky** se X, s výjimkou poloostrova X a částí X a X oblasti pod kontrolou X separatistů., považuje za bezpečnou zemi původu.
14. Nejprve soud konstatuje, že shora citované ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu spočívá na pojmu „bezpečná země původu“ vymezeném v § 2 odst. 1 písm. k) téhož zákona. Za tu se obecně považuje takový stát, jenž dodržuje mezinárodní závazky a v souladu s nimi nepodrobuje své občany takovému zacházení, jež by mohlo být v jiných státech považováno za relevantní pro udělení azylu. Evropská praxe pak presumuje, že občany pocházejících z bezpečných zemí původu nelze bez dalšího považovat za osoby vyžadující ochranu – specifickým prvkem uvedené praxe je tedy nezkoumání důvodů pro udělení azylu a doplňkové ochrany, ale toliko posouzení, zda daná země podmínky definice „bezpečné země původu“ splňuje. Na druhou stranu však není vyloučeno, aby v azylovém řízení konkrétní osoba prokázala opak, tedy že v jejím případě ze strany domovského státu k porušování mezinárodních azylových zásad dochází.
15. Zdejší soud dále odkazuje na výslovné znění § 16 odst. 2 zákona o azylu, podle něhož se předem vybrané země původu považují za bezpečné, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze (srov. např. také usnesení ze dne 14.3.2014 č.j. 5 Azs 23/2013-19). Nejvyšší správní soud (dále jen **NSS**) v této souvislosti již dříve konstatoval, že „označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu“ (rozsudek ze dne 30.9.2008 č.j. 5 Azs 66/2008-70). X, s výjimkou poloostrova X a částí X a X oblasti pod kontrolou X separatistů, je podle § 2 prováděcí vyhlášky na seznamu zemí, které ČR považuje za bezpečné. Bylo proto na žalobci, aby prokázal, že v jeho případě tato domněnka neplatí.
16. Žalovaný byl proto v dané věci pro závěr o zamítnutí žádosti žalobce s ohledem na její zjevnou nedůvodnost povinen dle § 16 odst. 2 zákona o azylu prokázat, že X, s výjimkou poloostrova X a částí X a X oblasti, lze považovat za bezpečnou zemi původu. Vzhledem k tomu, že však prováděcí vyhláška k zákonu uvedenou zemi výslovně zmiňuje ve svém § 2

bodů 24, byla jeho procesní situace o to jednodušší, že nemusel zkoumat naplnění jednotlivých znaků vymezených v § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, ale mohl rovnou přistoupit ke konstatování splnění podmínek bezpečnosti X, jako země původu. I přesto jsou však součástí správního spisu zprávy Informace OAMP - X - Hodnocení X jako bezpečné země původu ze dne 8. srpna 2020 a Informace OAMP - X - Situace v zemi - Politická a bezpečnostní situace, mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby ze dne 25. dubna 2020. Žalovaný tedy splnil své povinnosti týkající se řádného zjištění skutkového stavu, neboť žalobce není osobou, jež by pocházela ze států, které za „bezpečné země původu“ ani „bezpečné třetí země“ považovat nelze, u nichž by bylo dále třeba zkoumat i další podmínky osvědčující či naopak vyvracející závěry o (ne)poskytnutí mezinárodní ochrany. Současně soud považuje žalovaným použité informace o zemi původu za dostatečně objektivní i aktuální, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 19.10.2020 a zprávy Ministerstva vnitra jsou datovány k 8.8.2020 a 25.4.2020.

17. Podle rozsudku NSS ze dne 30.9.2008 č.j. 5 Azs 66/2008-70 „*Institut bezpečné země původu zakotvený v ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o azylu [dnes písm. k)] a v čl. 29 a 30 procedurální směrnice totiž stanoví presumpci nedůvodnosti žádostí osob přicházejících z dané země – srov. ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o azylu (...) [dnes ust. § 16 odst. 2]. Jinými slovy, žadatel o mezinárodní ochranu přicházející z bezpečné země původu musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze, což v důsledku znamená, že musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. Jak bylo uvedeno výše, obdobné podmínky nejsou u standardních žádostí o mezinárodní ochranu (minimálně, pokud jde o zkoumání podmínek pro udělení azylu podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu) vyžadovány, a tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu.“*
18. Žalobce při pohovoru uvedl, že se obává výhrůžek „od nějakých mužů, které ani neznal“. Půjčil si peníze na začátku roku 2020, celkem 120 000 Kč a od 7. nebo 8.2020 mu začali vyhrožovat, avšak žalobce neuvedl žádné konkrétní problémy či obtíže, které by tam měl mít, tím méně skutečnosti, na základě kterých by bylo možné se domnívat, že by mu mohlo hrozit pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu nebo vážná újma dle § 14a zákona o azylu. Vyhrožování ze strany soukromých osob a současná obava z nich, jelikož jim nevrátil plnou výši půjčky, takovými důvody nejsou. Žalobce tedy neuvedl žádnou skutečnost, která by prokazovala, že v jeho případě X za bezpečnou zemi původu považovat nelze. Žalovaný proto postupoval podle § 16 odst. 2 zákona o azylu a žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou.
19. Z důvodu aplikace tohoto ustanovení v souladu s § 16 odst. 3 zákona o azylu nebylo dále zapotřebí posuzovat, jsou-li zde dány jednotlivé důvody pro udělení azylu či doplňkové ochrany (§ 12 – 14b zákona o azylu). Žalovaný tedy postupoval správně a v souladu se zákonem, pokud se těmito důvody nezabýval.
20. K námitce žalobce, že žalovaný vůbec nehodnotil jeho tvrzení ohledně pronásledování a nátlak činěný pro jeho politické názory a názory k politické situaci v zemi, soud uvádí, že ze spisového materiálu vůbec nevyplývá, že by žalobce v průběhu správního řízení něco takového tvrdil. V rámci pohovoru provedeného dne 30.7.2020 žalobce popřel, že by měl ve vlasti nějaké potíže se státními orgány či bezpečnostními složkami a současně popřel, že

by měl ve své vlasti nějaké problémy kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. Také v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že nikdy nebyl členem žádné politické strany, ani nebyl nijak politicky aktivní. Námitka žalobce proto není důvodná.

21. Žalobce také namítal, že nerozumí českému jazyku a z toho důvodu došlo v rámci správního řízení k nepřesnostem. V daném případě se soud zcela ztotožňuje s žalovaným, který uvedl, že během poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu i v případě pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany konaných dne 30.7.2020 byla přítomna tlumočnice X jazyka paní X X. Žalobci byla dána možnost, aby mu byl celý pohovor, tj. všechny otázky i odpovědi, zpětně přetlumočen v X jazyce za účelem kontroly, ale žalobce této možnosti nevyužil. Dne 7.10.2020 měl žalobce možnost seznámit se s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, kdy byl u správního úkonu přítomen tlumočnick pan X X. Během správního úkonu žalobce nevyslovil žádné námitky a pouze uvedl, že se v ČR cítí dobře a v bezpečí. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce byl řádně poučen v jazyce, kterému rozumí a vše stvrdil svým podpisem, proto zdejší soud je toho názoru, že ze strany žalovaného nedošlo v tomto směru k žádnému pochybení.
22. Soudu pak nezbyvá než zdůraznit, že azylové řízení je specifickým důvodem pro povolení pobytu na území ČR a nelze ho zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území republiky, tak jak jsou upraveny zákonem o pobytu cizinců.
23. Závěrem soud konstatuje, že neshledal žádný z žalobcem vytýkaných nedostatků napadeného rozhodnutí a považuje zjištěný stav věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, tj. zákona č. 500/2004 Sb., i s požadavky kladenými na napadené rozhodnutí dle § 2 odst. 2 a 4, § 50 odst. 3 a § 68 odst. 3 správního řádu. V souvislosti s tím považuje soud napadené rozhodnutí za přezkoumatelné a zcela v souladu se zákonem.
24. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), jelikož žádná z žalobních námitek nebyla shledána důvodnou.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 1. července 2021

JUDr. Alena Hocká v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.